

Μικροκριτικά - Μικροθεατρικά

> Παραστάσεις μινιμαλιστικές, αλλά καθόλου μικρές ποιοτικά

Πήγα να ονομάσω το σημερινό σημείωμα «Μικροθεατρικά», αλλά σταμάτησα με τη σκέψη ότι οι παραγωγές στις οποίες θα αναφερθώ μπορεί να ήταν η κάθε μία με τον τρόπο της μινιμαλιστικές, αλλά καθόλου μικρές ποιοτικά. Μικρές θα είναι οι αναφορές μου στην προσπάθειά μου να μοιράσω τον χώρο και την προσοχή των αναγνωστών μεταξύ των τριών παραγωγών που, μαζί με αρκετές άλλες τελευταία, αποτελούν το fringe, την περιφέρεια, γύρω από τις πιο main stream παραγωγές των μεγάλων θεατρικών σχημάτων.

ΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ:

Διασκευή/ σκηνοθεσία: Ξενάκης Κυριακίδης.
Σκηνικά/κοστούμια: Liene Kalpisa. Χορογραφία: Αναστασία Ευαγγελίδου. Παίζουν: Κορίνα Κονταξάκη, Ξενάκης Κυριακίδης, Αντρέι Κρουπά.

«Αντιγόνη»

από το Θέατρο Αντίδοτο

Νοηματική πύκνωση και ιδεολογική απλούστευση χρησιμοποιήθηκαν ως μέθοδοι διασκευής του σοφοκλείου έργου, μίξη διάφορων ειδών μουσικής, χορογραφία με ρομαντική χροιά, χρήση κυπριακής διαλέκτου, συνδυασμός γκροτέσκου και πάθους στην υποκριτική, είναι οι μέθοδοι προσαρμογής του θεάματος στην αισθητική του νεανικού κοινού. Ο βαθμός της απλούστευσης καθορίζεται από το ηλικιακό όριο 9+ και ο Ξενάκης Κυριακίδης έχει εμπειρικά γνωρίσει το πεδίο λήψης μηνυμάτων του παιδικού/εφηβικού κοινού του, έχει οριοθετήσει το περιθώριο μεταξύ της δεκτικότητας και της απόρριψης από τους θεατές του των ιδεολογικών και των αισθητικών εκπομπών που ο θιάσός του εκτοξεύει, γι' αυτό και οποιεσδήποτε δικές μας σκέψεις

«Party animals» από το .pelma.lia haraki

Η ΛΙΑ Χαράκη έχει αποκτήσει δικό της κοινό και πέρα από τον κύκλο ανθρώπων που ενδιαφέρονται για τον σύγχρονο χορό. Για μένα οι παραστάσεις της είναι θεατρικές, μεταγλωττισμένες μεν στη γλώσσα της κίνησης, αλλά με όλες της λειτουργίες μιας θεατρικής παράστασης, με την πλήρη αλληλεπίδραση/σύμπραξη των δημιουργών στη σκηνή, με την ψυχολογική έρευνα, με την ενιαία αισθητική της σκηνικής εικόνας, κ.λπ. Η μέχρι τώρα πορεία της είναι εγγύηση ότι το κάθε καινούργιο βήμα του Πέλματός θα προχωρεί τα πράγματα σε νέο επίπεδο της έρευνας για την κίνηση ως μέσο ύπαρξης, έκφρασης και επικοινωνίας του ανθρώπου. Η καινούργια παραγωγή «Party animals» έχει στόχο να παρουσιάσει μια χορογραφία πλεγμένη από τις καθημερινές κινησιακές συμπεριφορές των ανθρώπων, από τις πόζες, τις εκφράσεις προσώπου, τους ήχους, που χρησιμοποιούμε για να επικοινωνήσουμε, να εντυ-

πωσιάσουμε, να ανταγωνιστούμε, να ελκίσουμε, να κρύψουμε την αμηχανία, τη μοναξιά την απόγνωση. Ο ήχος δεν προχωρά μέχρι τη λέξη και η κίνηση στην ουσία δεν προχωρά ως το χορό, πράγμα που περιορίζει, αλλά και βαθύνει το επιλεγμένο για τη συγκεκριμένη παραγωγή-έρευνα πεδίο. Και οι τρεις Party animals, η Αριάννα Μαρκουλίδου, ο Αλέξανδρος Μιχαήλ και η Λία Χαράκη ήταν συναρπαστικά δημιουργικοί, ευρηματικοί και αποτελεσματικοί. Ο εικαστικός δημιουργός της παράστασης Πόλυς Πεσλίκας παρουσιάζει ένα από ψηλά ιδωμένο party-τοπίο διατηρώντας το χιούμορ των performers και στο οπτικό επίπεδο. Η ιδέα του κοινού στη σκηνή διέυρνε τα όρια του party εμπλέκοντας τους θεατές σ' όλο το επικοινωνιακό παιχνίδι.

Σύλληψη/χορογραφία/σκηνοθεσία: Λία Χαράκη. Δημιουργία/ερμηνεία: Αριάννα Μαρκουλίδου, Αλέξανδρος Μιχαήλ, Λία Χαράκη

Αίμων παρουσιάζει το θέμα του κονφορμισμού, ως φύλακας το μέγα θέμα των απλών στηρικτών της Εξουσίας φτιαγμένων από τον φόβο και τη λατρεία της ασκούμενης από την Εξουσία (έστω και πάνω τους) βίας. Παίζει υπέροχα, εξασφαλίζοντας την κατανόηση των μηνυμάτων με την υποκριτική ευστοχία.

Ο εμβολιασμός με την «Αντιγόνη» έγινε στην ηλικία 9+, ο στόχος του «Αντίδοτου» επιτεύχθηκε.

«Η ζωή του θανάτου» από τον Σύνδεσμο Κυπρίων Ιταλίας Νήμα

Σενάριο/ σκηνοθεσία/ καλλιτεχνική επιμέλεια: Αλεξάνδρα Ζαμπά
Συντελεστές: Maura Guerriera, Χριστίνα Παπαδοπούλου, Σονά Καρκαλοϊάν, Nora Tigges, Stefania la Terra, Ida de Santis, Giujia Accardo, Mara Misuraca

Μια πολύ ενδιαφέρουσα παράσταση που πέρασε από τέσσερις δήμους και λίγοι την είδαν. Η Αλεξάνδρα Ζαμπά, ψυχή, όπως φαίνεται, του Συνδέσμου Κυπρίων Ιταλίας, εμπνεύστηκε την παράσταση από τις θρηνητικές παραδόσεις των δύο λαών, ιταλικού και κυπριακού. Υπήρξε μέτρο και ισορροπία και στο συνδυασμό των δύο πολιτιστικών πηγών, και στη συνύπαρξη και σύμπραξη του λόγου, της μουσικής και της κίνησης. Υπήρξε όμως μια μεγαλύτερης σημασίας σύμπραξη, αυτή που αναγγέλθηκε στον τίτλο της παράστασης και δεν αποδείχτηκε παράτολμη μεγαλοστομία στη σκηνική πραγμάτωση της ιδέας. Μιλώ για τη σύνδεση των εννοιών της ζωής και του θανάτου. Με απλά μέσα, με ειλικρίνεια, με σεβασμό στην προφορική, μουσική, χορευτική παράδοση, η Αλεξάνδρα Ζαμπά αναπαρέστησε στη σκηνή τον υπαρξιακό κύκλο του ανθρώπου όπου ο θρίαμβος της γέννησης εναλλασσόταν με τον θρήνο του θανάτου.

Μια παραγωγή δίγλωσση, διαπολιτιστική, διαχρονική, υπαρξιακά διπολική, αθώα και έντεχνη ταυτόχρονα. Ενδιαφέρουσα.

NONA ΜΟΛΕΣΚΗ

πάνω στο θέμα της υπερβολικής ίσως απλούστευσης είναι ανεπαρκείς μπροστά στην πείρα του.

Ουσιαστική απλότητα, αυτόν το στόχο βάζουν μπροστά τους οι δημιουργοί της εφηβικής «Αντιγόνης». Μινιμαλιστικά σκηνικά μέσα, ένα απλό βάθρο να υψώνεται ο εξουσιαστής πάνω από τους εξουσιαζόμενους, που μετατρέπεται σε οθόνη για την προβολή εικόνων που έχουν θέμα τους εξου-

σιαστές και τους εξουσιαζόμενους και το παιχνίδι της βίας που παίζεται μεταξύ τους. Το ίδιο παιχνίδι ζωντανό στη σκηνή. Οι ηθοποιοί κατέχουν την τέχνη να συνδυάζουν την μπρεχτική παρουσίαση των ρόλων τους με την πλήρη, χωρίς απόσταση, μεταμόρφωση στους χαρακτήρες τους. Ο Ξενάκης Κυριακίδης παίζει έναν Κρέοντα που ταυτίστηκε με τον ρόλο του τόσο που έφτασε στη φόρμουλα του κάθε Εξουσια-

στή «εγώ = κράτος, νόμος, αλήθεια», με τις συνήθειες επιπτώσεις στην προσωπικότητα, όπως η τύφλωση, η κώφωση, η πνευματική και ηθική αναπηρία. Η Κορίνα Κονταξάκη, η έφηβος Αντιγόνη, παρουσιάζει τη γλύκα της απόλυτης ηθικής στάσης, της χωρίς περισκεψη αντίστασης, της ολοκληρωτικής πίστης στο δικαίωμα του καθενός να ζει σύμφωνα με τους δικούς τους ηθικούς νόμους. Ο Αντρέι Κρουπά ως